

Sygn. akt: I C 227/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Tyl-Sporysz
Protokolant:	Anna Fryca

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Chojnicach

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko W. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt: I C 227/16

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. domagał się zasądzenia od pozwanego W. G. kwoty 913,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.11.2015r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany korzystał w dniach 17.10.2009r., 02.01.2014r. z przewozu (...) sp. z o.o. bez ważnego biletu (dokumentu przewozu), na okoliczność czego kontroler wystawił wezwania do zapłaty, a których pozwany nie uregulował. Powód podał także, iż umową cesji, nabył od w/w kolei wierzytelność w stosunku do pozwanego (k. 2-4).

W toku sprawy stwierdzono, iż nie jest znane miejsce pobytu pozwanego, stąd też zarządzeniem z 20.06.2016r. – z wniosku powoda – dla pozwanego ustanowiony został kurator w osobie pracownika sądu (k. 94).

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w oparciu o zarzut przedawnienia roszczenia na mocy art. 778 k.c. w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy prawo przewozowe, wskazując, iż roszczenie przedawniło się w październiku 2010r. i styczniu 2015r. (k. 99-100).

W toku sprawy ustalono miejsce pobytu pozwanego (k. 104-105).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 17.10.2009r. W. G. podróżował transportem (...) sp. z o.o. w W. na trasie W. W.– Z..

O godz. 10.57 kontroler biletów ujawnił, iż W. G. podróżował bez dokumentu uprawniającego do podróży i w związku z powyższym sporządził protokół i wystawił wezwanie do zapłaty na kwotę 155 zł. W. G. odmówił odbioru wezwania.

/ **dowód** : protokół seria (...) nr (...) (k. 17)/

W dniu 02.01.2014r. W. G. podróżował transportem (...) sp. z o.o. w W. od stacji Z.. Po godz. 10 kontroler biletów ujawnił, iż W. G. podróżował bez dokumentu uprawniającego do podróży i w związku z powyższym sporządził protokół i wystawił wezwanie do zapłaty na kwotę 170,50 zł. W. G. odmówił odbioru wezwania.

/ **dowód** : protokół seria (...) nr (...) (k. 20)/

W dniu 02.01.2014r. W. G. podróżował transportem (...) sp. z o.o. w W. na trasie K. – Z.. O godz. 18.40 kontroler biletów ujawnił, iż W. G. podróżował bez dokumentu uprawniającego do podróży i w związku z powyższym sporządził protokół i wystawił wezwanie do zapłaty na kwotę 180,50 zł. W. G. odmówił odbioru wezwania.

/ **dowód** : protokół seria (...) nr (...) (k. 19)/

W dniu 02.01.2014r. W. G. podróżował transportem (...) sp. z o.o. w W. na trasie Z. – W. Z.. O godz. 18.46 kontroler biletów ujawnił, iż W. G. podróżował bez dokumentu uprawniającego do podróży i w związku z powyższym sporządził protokół i wystawił wezwanie do zapłaty na kwotę 180,50 zł. W. G. odmówił odbioru wezwania.

/ **dowód** : protokół seria (...) nr (...) (k. 18)/

W zakresie wykonywania usługi przewozu przez (...) sp. z o.o. w W. obowiązywał, na mocy delegacji ustawowej prawo przewozowe, regulamin przewozu osób i przesyłek bagażowych z 1999r., a także taryfa przewozowa obowiązująca od 06.11.2005r., nowelizowana 01.09.2013r., a także załącznik do w/w taryfy obowiązujący od 14.07.2008r. wskazujący ceny biletów, ulg i zasad wydawania wezwań do zapłaty.

/ **dowód** : regulamin (k. 21-23), taryfa (k. 24-26, 27-29), załącznik (k. 30-42)/

Umową sprzedaży wierzytelności z 28.04.2015r. (...) sp. z o.o. w W. nabyła wierzytelność (...) sp. z o.o. w W. w stosunku do W. G..

/ **dowód** : umowa cesji wraz z załącznikami (k. 43-49)/

(...) sp. z o.o. w W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczyły m.in. usługi przewozu osób.

/ **dowód** : odpis KRS (k. 12-16)/

Wezwaniem do zapłaty datowanym na dzień 14.05.2015r. nabywca wierzytelności wezwał W. G. do zapłaty kwoty 887,44 zł w terminie 21 dni od dnia doręczenia. Wezwanie przesyłką poleconą nadano 14.05.2015r. na adres w C..

/ **dowód** : wezwanie do zapłaty z poleceniem nadania (k. 50-51)/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższe okoliczności nie rodziły sporu, nadto dowodzone były dokumentami, które w ocenie Sądu tworzyły spójną i logiczną całość, wzajemnie się uzupełniając. Nie zawierały informacji sprzecznych bądź wzajemnie się wykluczających. W ocenie Sądu brak było podstaw, które uzasadniałyby odmowę przyznania tymże dowodom – we wskazanym wyżej zakresie – waloru wiarygodności. Sąd przy tym nie dostrzegł z urzędu żadnych okoliczności, które dowody te mogłyby podważać i w konsekwencji uznał je za wiarygodne. Dowody te w postaci dokumentów przedstawiały datę zawarcia umowy, podstawę naliczenia opłat i stanowiska stron w wynikłym sporze.

Podstawą materialnoprawną roszczenia był art. 774 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy z 15.11.1984r. – prawo przewozowe i art. 33a w/w ustawy, a także rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej z dnia 20 stycznia 2005 r. (Dz.U. nr 14, poz. 117).

Mocą tych przepisów przewoźnik zobowiązuje się odpłatnie, za opłaceniem biletu świadczyć swoje usługi, zaś w przypadku braku zakupu dokumentu legitymującego podróż pracownicy przewoźnika uprawnieni są do kontrolowania biletów i nakładania opłat tytułem ich braku.

Powodowi na mocy art. 513 § 1 k.c. przysługiwały przeciwko pozwanemu w/w żądania, albowiem poprzednik prawny wierzytelności świadczył usługi zawodowo (por. wyrok SN z 11.11.1980r. II CR 397/80, legalis).

Jednocześnie na mocy w/w przepisu pozwanemu przysługiwały roszczenia właściwe jak dla poprzenika prawnego wierzytelności i takowym, przy czym najdalej idącym, był zarzut przedawnienia, z powołaniem się na normy art. 778 k.c. i art. 77 ust. 1 prawa przewozowego.

Pierwszy z nich stanowi, iż roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany. Zgodnie zaś z art. 77 ust. 1 prawa przewozowego normuje, iż roszczenia dochodzone nie od innych przewoźników na podstawie ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przedawniają się z upływem roku.

Wskazane wyżej podstawy prawne należy rozwinąć o treści normy art. 77 ust. 3 pkt 4 prawa przewozowego, który stanowi, iż bieg terminu przedawnienia dla roszczeń z tytułu braku zapłaty biegnie od dnia, w którym powinna była nastąpić zapłata. Generalną zasadą jest, iż zapłata powinna nastąpić w dniu odbywania przewozu, jednakże ważąc na treść wystawionych wezwań do zapłaty przez kontrolerów stwierdzić należy, iż termin ten dla pozwanego zakreślonym był na okres 7 dni (vide k. 17-20). Termin ten jednak na mocy art. 75 ust. 2 ustawy prawo przewozowe w zw. z art. 77 ust. 4 tej ustawy biec może dopiero w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty. Jako, że pozwany odmawiał przyjęcia wezwania należy uznać, iż bieg terminu dla skuteczności zarzutu przedawnienia należy liczyć w przypadku przejazdu w dniu 17.10.2009r. od 24.01.2010r., zaś w przypadku przejazdu z dnia 02.01.2014r. od dnia 09.04.2014r.

Wobec powyższego, mając na uwadze, iż pozew w sprawie wpłynął w dniu 05.11.2015r. stwierdzić należy, iż okres roczny upłynął w stosunku do każdego z wezwań do zapłaty.

Powód nie wykazał przy tym, aby w tym okresie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia lub jego zawieszenie, a co czego mocą art. 6 k.c. w związku ze złożonym zarzutem przedawnienia był zobowiązany. Nie czyni powyższemu zadość wezwanie powoda datowane na 14.05.2015r., albowiem po pierwsze pismo to sporządzono po upływie zarzucanego terminu, po drugie zaś nie doszło do świadomości adresata zgodnie z art. 61 § 1 k.c., albowiem pod wskazanym adresem pozwany nie zamieszkiwał.

Mając powyższe na uwadze, uznając, iż skutecznie złożono zarzut przedawnienia roszczenia, Sąd powództwo oddalił w oparciu o przepisy wyżej przytoczone oraz art. 117 kc.